

λογίαν τῇ καὶ Ἀπριλίου 1814 ἐν Ἐρμαννουπόλει· ὁ δὲ Καλόγηρος τῇ αὐτῇ μέρει ἐν Βιέννῃ. 5) Λόγος πρὸς τοὺς Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου.
Ἐν Ἀθήναις 1845.

σελ. 709. ‘Η Ωδὴ πρὸς τοὺς “Ελληνας τοῦ Νερουλοῦ ἑταπώθη ἑλληνιστὶ καὶ γερμανιστὶ ἐν Griechenliedern von Grosse und Stieglitz 1823 καὶ εἰς τὰ ‘Ἐλληνικὰ χρονικὰ ἐν Μεσολογγίῳ 1824 (οὐχὶ 1822). Τὸ δὲ πόνημα Cours de litterature grecque moderne ἑταπώθη τῷ 1827 καὶ οὐχὶ τῷ 1822. Μετεφράσθη δὲ καὶ γερμανιστὶ καὶ ἑταπώθη ἐν Mainz 1827. Καὶ ἡ ιστορία τοῦ Νερουλοῦ ἐπιγραφομένη Histoire moderne de la Grèce ἑταπώθη τῷ 1828 (οὐχὶ τῷ 1826) ἐν Γενέβῃ καὶ γερμανιστὶ μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Eisenach ἐν Λειψίᾳ 1830. Ο Νερουλὸς συνέγραψε καὶ Fragmens historiques sur les évenemens militaires relatifs à l’ invasion d’ Ypsilanty en Moldavie. Moscou 1822. Ιδοὺ τὶ ἔγραψεν ὁ Νερουλὸς ἐκ Βουκουρεστίου τῇ 17 Φεβρουαρίου 1815 πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Βασιλείου περὶ τῆς ἑαυτοῦ Κωμῳδίας ἐπιγραφομένης Κορακιστικὰ ἢ Διόρθωσις τῆς ‘Ρωμαίης γλώσσας. „Μάθε ὅτι ἡ κωμῳδία ἐκείνη δὲν ἐσυγγράψῃ ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐκδοθῇ ἢ νὰ βλάψῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ιοφοῦ Κορακῆ, ἀλλ’ ἐπλάσθη ὡς ἄθυρμα πρὸς διάχυσιν ἴδιαιτέρων τινῶν φίλων μου, προθαλόντων εἰς ἐποχὴν ἀργίας καὶ ὡς δοκίμιον τὴν παρόδησιν τεμνοῦ τυνος καὶ σεβαστοῦ καὶ πράγματος καὶ ὄνόματος· ἑταπώθη δὲ ὡς τοιούτον χωρίς τὴν εἰδησίν μου (;) κτλ. (Ἐλληνικ. Τηλέγρ. 1815 σελ. 256).

σελ. 717. Τὰ Λυρικὰ τοῦ Χριστοπούλου ἑταπώθησαν τὸ πρῶτον ἐν Βιέννῃ τῷ 1811 ἔτει (Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολ. μέρ. Β'.

τὴν γλώσσαν τοῦ ἔθνους, πράγματα ἀπόντων πραγμάτων ἀξιοσεβεστάτερα καὶ οὐσιωδέστερα εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ ὑπαρξίαν τῶν Ἑλλήνων· καὶ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν οὔτε τῷ γένει μείζω ταύτης εὐεργεσίαν, οὔτε δύέκαν ὑψηλοτέραν τοῖς διασώσασιν“.